

РЕШЕНИЕ

№ 20298

гр. С***, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ Р*ОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА

при участието на секретаря ДЕНИЦА Ж. ВИРОНОВА
като разглежда докладВ.ото от МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА
Гражданско дело № 20211110166571 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

ОбразуВ.о е по исова молба, подадена от И*** И***** А. и уточнена с молби с вх. № 19037/02.02.2022 г. и с вх. № 26426/14.02.2022 г. Предявен е иск срещу Е. Г. П. за осъждането ☐ да заплати на ищеца сумата от 9000,00 евро, съгласно изрично уточнение на исковата претенция и на надлежния ответник, направено в молба с вх. № 26426/14.02.2022 г.

Ищецът ☐ твърди, че бил осъден да заплаща издръжка на двете си деца Д***-А*** П. и К** И*** В. Д***, чрез тяхната м**ка и законен представител Е. Г. П., за което било образуВ.о изпълнително дело № 20141110420234 по описа на Съдебно-изпълнителна служба към СРС. Поради забава в плащанията, на 13.10.2016 г. И*** В. Д. заплатил лично на Е. П. издръжка за двете деца в размер на 9000,00 евро, дължима за периода от м. декември 2012 г. до м. ноември 2016 г., за което ответницата подписала документ и поела задължение да информира съдебния изпълнител за така заплатената издръжка. Тъй като ответницата не уведомила съдебния изпълнител за плащането, ищецът отправил искане за приспадане от дължимата от него издръжка на така платената сума от 9000,00 евро. В становище във връзка с тази молба Е. П. не признала плащането, в резултат на което посочената сума била събрана втори път по изпълнителното дело. Поради това ищецът моли да бъде постановено решение, с което ответницата да бъде осъдена да му заплати сумата от 9000,00 евро, като платена от него без осноВ.ие, а в условията на евентуалност – при отпаднало такова, ведно със законната лихва от датата на подаВ.е исковата молба до окончателното изпащане, като му бъдат присъдени и сторените в хода на производството разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника Е. Г. П. за отговор, като с постъпилия в законоустановения срок такъв предявената искова претенция се оспорва в цялост като недопустима, неоснователна и недоказана. Ответницата твърди, че не била получавала процесната сума от 9000,00 евро, а документът, представен от ищеца, за доказване на плащането, бил съставен чрез измама и не съответствал на действителната воля. Оспорва се и доказателствената сила на представения от ищеца документ, удостоверяващ плащането. Незаплащането на дължимата за процесния период издръжка се установявало от вляза в сила присъда по НОХД № 6643/2016 г. по описа на СРС, 103-ти състав. Поддържа се още, че ищецът следвало да извършва плащания на издръжка само по изпълнителното дело, каквито били направени и към датата на твърдяното от него заплащане на сумата от 9000,00 лева. Релевирано е възражение за изтекла погасителна давност спрямо процесното вземане. Отправено е искане за отхвърляне на предявения иск в цялост и за присъждане на сторените по делото разноски.

Софийски районен съд, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото е осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД за осъждане на Е. Г. П. да заплати на И*** И***** А. сумата от 9000,00 евро, представляваща недължимо платено (на отпаднало основание) от него в полза на ответницата на 13.10.2016 г. вземане за издръжка на Д***-А*** П. и К** И*** В. Д***, дължима за периода от м. декември 2012 г. до м. ноември 2016 г.

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже: 1/ че процесната сума от 9000,00 евро е излязла от неговия патримониум, т. е. че е заплатена от него; 2/ че така заплатената сума е постъпила в имуществения комплекс на ответника; 3/ осъществяването на действия, довели до спиране и/или прекъсване теченето на погасителната давност спрямо процесното вземане. От друга страна, ответникът следва да установи наличието на валидно основание за заплащане на процесната сума от ищеца в негова полза, включително съществуването на това основание и към датата на твърдяното плащане на сумата, съответно – и към датата на предявяване на иска. На основание чл. 154, ал. 1 ГПК всяка от страните е длъжна да докаже фактите, на които основава своите искания и възражения.

С доклада по делото съдът е отделил като ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ищецът е осъден с влязла в сила присъда да изплаща издръжка на Д***-А*** П. и К** И*** В. Д***, във връзка с което срещу него било образувано изпълнително дело № 20141110420234 по описа на Съдебно-изпълнителна служба към СРС. Видно от представените по делото удостоверения за раждане, същият има качеството на техен баща.

Съгласно чл. 300 ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата протипичност и виновността на дееца. В случая влязлата в сила присъда, постановена на 19.02.2019 г., има обвързващо действие за обстоятелствата, включени във фактическия състав на престъплението по чл. 183, ал. 1, пр. 3 НК, а именно: 1/ че ищецът, след като е бил осъден с влязло в сила съдебно решение да издържа своите двама синове, като им заплаща месечна издръжка в размер на по 200 лева, считано от 16.12.2013 г., в периода

от 16.07.2013 г. до 16.04.2015 г. не е изпълнил задължението си към тях в размер на повече от две вноски; 2/ че деянието е извършено виновно при форма на вината пряк умисъл (съзнателно), както и 3/ че същото, с оглед престъпния му характер, е противноправно.

Спорен по делото се явява въпросът дали И*** И***** А. на 13.10.2016 г. е заплатил на ищцата в брой процесната сума за погасяване на натрупани задължения за издръжка на двете деца за периода от 01.12.2012 г. до 30.11.2016 г.

Видно от съдържанието на представената в оригинал по делото разписка от 13.10.2016 г. (л. 122), Е. Г. П. е получила от И*** И***** А. сумата от 9000,00 евро в брой, които щели да покрият неизплатената издръжка за Д. П. и К*** Й***** В. Д. за периода от м. декември 2012 г. до м. ноември 2016 г. Отражено е поетото от г-ца Е. Г. П. задължение да информира съда, че е получила тази сума от г-н Й***** И***** А. за покриване на съществуващия дълг от издръжките.

По делото е депозирана молба от процесуалния представител на Е. П. от 19.07.2023 г., в която е направено изявление, че същата не оспорва факта, че подписът, положен в долния десен ъгъл на документа, е ***но неин. Оспорена е единствено верността на неговото съдържание с доводи, че е съставен с цел измама – бил е представен на ответницата за подписване, без да ѝ е дадена възможност да се запознае с напечатания в него текст.

Процесният документ има характер на частен свидетелстващ такъв, доколкото е резултат на възприети от посочения автор факти и материализира негово удостоверително изявление – в конкретния случай – за получаване на посочената в него сума. За разлика от официалните свидетелстващи документи, които доказват с обвързваща съда доказателствена стойност, че фактите, предмет на удостоверителното изявление на органа, издал документа, са се осъществили така, както се твърди в самия него, то при частните свидетелстващи документи съдът преценява доказателствената им сила по вътрешно убеждение с оглед на всички обстоятелства по делото.

В о.с.з., проведено на 24.10.2023 г., Е. П. е дала обяснения по реда на чл. 176 ГПК, в които заявява, че на 13.06.2016 г. (датата на издаване на процесната разписка), в момент, когато празнували рождения ден на сина ѝ, след позвъняване на вратата, посрещнала на входа на блока куриер на “Б*** п***”. Същият носел кутия, пълна със стари играчки на сина ѝ, както се установило по-късно. За получената пратка ѝ бил предоставен документ, чието съдържание не видяла, но разписала набързо предвид празничния ден и настъпилата еуфория. След като отворила съдържанието, разбрала, че е измама, като изложеното се потвърдило и при извършената справка в “Б*** п***”, където установили, че такава пратка не съществува. За случилото се твърди, че била подала сигнал в Прокуратурата.

По повод изисканата от съда информация, по делото е постъпила справка по изп. дело № 20234/2014 г. от изпълнителна служба към СРС с приложени документи (л. 57 – 69), от които се установява, че по изпълнителното дело е депозирано изявление на ищеца, в качеството му на длъжник по изпълнението, за неговото прекратяване поради погасяване на задължението на основание процесната разписка. По така отправеното искане са постъпили няколко становища от страна на вискателя (ответник в настоящото производство) – от 19.12.2016 г., от 20.02.2017 г. и от 21.02.2019 г., в които изрично заявява, че не е получила въпросната сума. В една от молбите – тази от 20.02.2017 г., е налице и индичия за подаден сигнал в СРП срещу длъжника с оглед представения документ и неговото съдържание, по който е образуван пр. пр. №

656/16.0.2017 г. (л. 62). В тази връзка съдебният изпълнител е продължил изпълнителните действия, като видно от връчени на страните съобщения, производството по изп. дело № 20234/2014 г. е приключило едва през м. 06.2022 г. с изпълнение на задължението и събиране на разноските по изпълнението, на осноВ.ие чл. 433, ал. 2 ГПК.

По делото са изискани справки от Национална агенция по приходите и от Националния осигурителен институт относно декларираните от Й**** Й***** А. данни за получаВ.и от него доходи за период от една година, считано от м. октомври 2015 г. до м. октомври 2016 г. Предоставената информация е еднопосочна – няма данни за декларирани доходи, в това число и за осигурителен доход на лицето за относимия период, съгласно депозирана от НАП молба от 21.04.2023 г. (л. 50) и справка от НОИ от 22.05.2023 г. (л. 56).

Представен е ревизионен доклад № P2221119006014-092-001 от 09.04.2000 г. на ТД на НАП - С***, съставен на осноВ.ие чл. 117 ДОПК съгласно заповед за възлагане на ревизия на Й**** Й***** А. по видове задължения и по периоди, а ***но – данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. (л. 78 - 112). След анализ на представените документи и всички събрани в хода на ревизията доказателства са констатирани източниците и размера на доходите на лицето за проверяВ.ия период. За относимите към процесния случ*** години е установено следното: през 2015 г. нетният размер на получените доходи от “Б*** К***” АД (не е деклариран сключен трудов договор) е в размер на 3841,36 лв., за които ревизираното лице не е подало ГДД, а през 2016 г. не са установени получени доходи.

При съвкупния анализ на обсъдения доказателствен материал, съдът намира, че ищецът не установи при условията на пълно и главно доказВ.е на 13.10.2016 г. да е заплатил на ищцата в брой сумата от 9000 евро за погасяВ.е на натрупани задължения за издръжка на двете си деца за периода от 01.12.2012 г. до 30.11.2016 г. До този извод настоящият състав достига, съобразяв***ки липсата на декларирани доходи пред НАП и НОИ на лицето в едногодишен срок, предшестващ датата на твърдяното заплащане на процесната сума. Що се отнася до приложения по делото ревизионен доклад и констатираните в него като получени през 2015 г. доходи в размер на 3841,36 лв. от недеклаиран източник, съдът намира, че също не са достатъчни да обусловят притежаВ.ето от ищеца на парични средства за заплащане на цялата твърдяна издръжка, нито наличието им в брой, предвид обстоятелството, че посоченият доход е установен на база получени копия на движения и наличности по банкови сметки на лицето, а по тях няма данни да е изтеглена от титуляра сума в такъв размер.

По повод изявленията на процесуалния представител на ищеца, отправени в о.с.з. на 13.06.2023 г., за наличието на данни в ревизионния доклад, че на 13.10.2016 г. ответницата Е. П. е подала декларация по ревизията относно получената процесна сума за издръжка, съдът намира, че се явяват необосноВ.и, съответно съжденията в този смисъл – неправилни. Видно от последния абзац на стр. 11 от 35 на доклада (л. 88 от делото), ***но ревизираното лице е представило декларацията от 13.10.2016 г. на Е. Г. П. (бивша съпруга на ревизираното лице), с което се цели да бъде посочено твърдяното като неин автор (на декларацията) лице, а не че същото е депозирано лично пред НАП съответния документ. От друга страна, житейски нелогично е да се приеме, че на рождения ден на детето си ответницата едновременно ще подпише и ще представи пред НАП изготвената разписка с оглед изявлението на адвоката, че „на 13.10.2016 г. Е. Г. П. е подала декларация по ревизията“.

На следващо място, съдът констатира, че началният период на твърдените като натрупани задължения за плащане на издръжка предхожда този, установен с влязлото в сила съдебно решение като момент, от който следва да бъде заплащана месечната издръжка, а ***но – считано от 16.12.2013 г. (съгласно изложеното в присъдата на наказателния съд). По делото няма данни ищецът да е бил осъден да заплаща издръжка и за минало време, още повече предвид липсата на ангажирани доказателства в този смисъл – съдебен акт или данни за постигнати доброволни уговорки между страните, поради което за периода от 01.12.2012 г. до 16.12.2013 г. не се установява осноВ.ието за извършеното процесно плащане, нито евентуално последвалото му отпадане.

Отделно, по изложените по-горе мотиви с оглед задължителния характер на влязлата в сила присъда на наказателния съд, настоящият състав е обвързан от приетите констатации към момента на нейното постановяВ.е – че в периода от 16.07.2013 г. до 16.04.2015 г. Й**** Й***** А. не е изпълнил задължението си за изплащане на повече от две месечни вноски – всяка от по 200 лв., а ***но 20 пълни месечни вноски на стойност от 200 лв. всяка и една непълна месечна вноска от 98,25 лв., всичките на обща стойност 4 098,25 лв. спрямо детето Д. П., аналогично – на обща стойност 4 098,26 лв. спрямо детето К*** Й**** В. Д..

По тези съображения, предвид липсата на установени при условията на пълно и главно доказВ.е предпоставки от фактическия състав на предявения иск, същият се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен. В тази връзка съдът не следва да се произнася по релевираното в условията на евентуалност (с оглед уважаВ.ето на главния иск) насрещно възражение на ответника за погасяВ.е на вземането по давност.

По разноските:

Предвид изхода на спора, право на разноски има ответницата, на осноВ.ие чл. 78, ал. 3 ГПК. В нейна полза следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв., което е действително заплатено на адв. Е. Б., видно от изявленията, обективирани в приложеното по делото пълномощно, подписано от упълном***теля и от адвоката, представляващо разписка за получената сума (л. 43). Въпреки липсата на съставен договор за правна защита и съдействие съдът счита, че между страните е постигнато съгласие за заплащане на адвокатско възнаграждение в претендирания размер предвид изричното посочВ.е на осноВ.ието за възникВ.е на задължението за заплащане на сумата, а ***но – извършВ.ето на всякакви процесуални действия по настоящото дело /в този смисъл Определение № 134 от 28.03.2019 г. по ч.гр.д. № 888/2019 г. на ВКС, III г.о., Определение № 529 от 11.12.2019 г. по ч.гр.д. № 4335/2019 г. на ВКС, IV г.о./.

По изложените съображения, Софийски р***онен съд, Първо гражданско отделение, 47-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от ☐ Й*** ☐ Й***** А., ЛНЧ: ***** , със съдебен адрес: гр. С***, ***** , срещу Е. Г. П., ЕГН: ***** , с адрес: гр. С***, ул. „***** осъдителен иск с правно осноВ.ие чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД за осъждане на ответника Е. Г. П. да заплати на ищеца ☐ Й*** ☐ Й***** А.

сумата от **9000,00 евро**, представляваща недължимо платено (на отпаднало осноВ.ие) от него в полза на ответницата на 13.10.2016 г. вземане за издръжка на Д***-А*** П. и К** И*** В. Д***, дължима за периода от м. декември 2012 г. до м. ноември 2016 г.

ОСЪЖДА, на осноВ.ие чл. 78, ал. 3 ГПК, И*** И***** А., ЛНЧ: *****, със съдебен адрес: гр. С***, *****, да заплати на **Е. Г. П.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. С***, ул. „***** **сумата от 200,00 лева** (двеста лева), представляваща сторени от ответника разноски в хода на исковото производство.

Решението подлежи на обжалВ.е пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчВ.ето му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски р*онен съд:** _____